

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116211273
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1116211273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: AV Integra, s.r.o., Pluhová 40/A, 831 03 Bratislava, IČO: 46 388 800, zast. Mgr. Martin Zátopek, advokát, Galvaniho 7/D, 821 04 Bratislava, proti žalovanému: V. X. L., F., N.na XX, XXX XX Z., IČO: 36 060 887, zast. JUDr. Lucia Flochová, advokátka, Krížna 47, 811 07 Bratislava, o zaplatenie 901,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 28Cb/79/2016-116 zo dňa 25.9.2017, taktó

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 28Cb/79/2016-116 zo dňa 25.9.2017 potvrdzuje.

Žalovaný má právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou doručenou súdu dňa 25.5.2016 žiadal o vydanie rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu dlžnú sumu vo výške 901,20 eur s príslušenstvom z titulu neuhradenia ceny za vykonané dielo s tým, že žalobca ako zhotoviteľ, na základe objednávky žalovaného vykonal inštaláciu kabeláže k audio systému podľa požiadaviek žalovaného tak, že dielo bolo riadne prevzaté, a do dňa podania žaloby nebolo reklamované. Za vykonané dielo žalobca vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 10.12.2014 na žalovanú sumu, so splatnosťou 24.12.2014, ktorú žalovaný napriek výzve neuhradil. Nezaplatenie odôvodnil tým, že faktúru neeviduje a fakturovaná suma nezodpovedá dohodnutej výške odmeny. Nakoľko je v žalovaný v omeškaní s uhradením dlžnej sumy, žalobca požaduje aj úroky z omeškania spolu s náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur.

Žalovaný v priebehu konania uviedol, že si u žalobcu objednal vyčistenie serverovne, pričom prácu vykonávali pracovníci žalobcu samostatne, ich činnosť nekontroloval. Po ukončení prác žalovaný zistil, že pripojenie zo servera do ostatných zariadení nefunguje, pričom predmetom činnosti žalobcu - objednanej žalovaným, bolo vyčistenie fungujúceho zariadenia, teda bežný servis, nakoľko dovtedy všetko riadne fungovalo.

Žalobca vystavil za uvedený výkon činnosti žalovanému faktúru č. J. zo dňa 9.11.2014, splatnú dňa 12.11.2014. Túto faktúru žalovaný zaplatil.

Žalovaný ďalej uviedol, že v dôsledku vady, spočívajúcej v nefunkčnosti zariadenia - pripojenia zo servera na ostatné zariadenia, žalovaný kontaktoval žalobcu za účelom nápravy a uvedenia do pôvodného funkčného stavu. Nakoľko žalobca vadu odstrániť nevedel, žalovaný si prizval tretí subjekt - spoločnosť ABB, s.r.o., ktorá celý serverový systém pôvodne zabezpečovala.

S poukazom na uvedené, žalobca zastáva názor, že je nepochybné, že žalobca vystavil faktúru č. XXXXXXXX bez akéhokoľvek právneho dôvodu za služby, vykonané výlučne z dôvodu na strane žalobcu. Žalobca argumentoval tým, že predmetný záväzkový vzťah bol ústne dojednaný, pričom sa nejednalo o reklamáciu vady. Žalovaný si objednal u žalobcu práce za účelom realizácie inštalácií a dodania novej kabeláže k audio systému merania a označenia zásuviek. Mal za to, že dôkazom uskutočnenia činnosti sú montážne listy podpísané žalobcom, pričom z ich obsahu je zrejmé, že išlo o inú činnosť, ako bola pôvodne dojednaná.

Žalovaný trval na tom, že u žalobcu si objednal výlučne vyčistenie skrinky rack. Z dôvodu, že po vyčistení racku, systém žalovaného nefungoval správne, žiadal o nápravu, čím reklamoval práce vykonané zo strany žalobcu. Napriek dvom návštevám pracovníkov žalobcu u žalovaného, tento systém žalovaného neuviedli do pôvodného, plne funkčného stavu. Na základe uvedeného bol žalovaný nútený zabezpečiť opätovné sfunkčnenie servera prostredníctvom tretieho subjektu - spoločnosti ABB, s.r.o., Tuhovská 29, 831 6 Bratislava, IČO: 31 389 235.

Žalobca mal, naopak, za to, že žalovaný bol spokojný s jeho prácou, preto ho požiadal o ďalšiu činnosť, o zapojenie AV techniky v obývačke žalovaného. Sporná faktúra je potom predmetom zapojenia AV techniky a následného dohľadania káblov, čo s činnosťou AV-racku nemá nič spoločné.

Žalovaný vyjadril svoj názor, že server bol nefunkčný z dôvodu, že došlo k nesprávnemu zapojeniu káblov, následne prišlo k oprave, pričom káble opätovne nefungovali. Napriek tomu, že montážny list bol podpísaný aj zo strany zákazníka, po overení ich funkčnosti bolo zistené, že zostali nefunkčné.

Súd v konaní vypočul svedkov R.. M. M., zo spoločnosti ABB, s.r.o., p. N. a p. Z. (za stranu žalobcu).

Súd prvej inštancie vec právne posúdil v súlade s ustanoveniami §§ 1, 261 ods. 1 a 9, 264, 265, 536, 548, 554 ods. 1, 324 ods. 1, 340 a 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj podľa ustanovení §§ 132 ods. 1, 182, 191 ods. 1 a 192 Civilného sporového poriadku.

V závere svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že má za to, že žalobca neosvedčil právny nárok na zaplatenie uplatneného peňažného nároku.

Medzi stranami sporu bol založený právny vzťah obchodno-právnej povahy, podriadený právnej úprave zmluvy o dielo, spočívajúcej na základe ústnej objednávky o vykonaní montáže v priebehu mesiaca október 2014, čo vykonané bolo, a táto činnosť sporná nebola.

Následne bola vykonaná ďalšia činnosť, za ktorú si žalobca nárokuje zaplatiť odmenu, čo je v konaní sporné. Vykonané montáže žalobca osvedčil podpísanými montážnymi listami zo dňa 19.11.2014 a 4.12.2014. Následne bola vystavená faktúra odvolávajúca sa na cenovú ponuku, ktorá bola medzi stranami sporu akceptovaná pri predchádzajúcej montáži v októbri 2014.

Súd prvej inštancie ustálil, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že si žalovaný u neho objednal akékoľvek práce navyiac. Žalovanému nepredložil žiadnu dokumentáciu o údajnom zameraní kabeláže, nepredložil odovzdávací a preberací protokol, z ktorého by bolo zrejmé, že vykonal práce pre žalovaného na základe akejkoľvek ďalšej objednávky.

Žalobca predložil len montážny list, z ktorého ale tieto skutočnosti nevyplývajú, dokonca popis činnosti smeruje skôr k vykonávanej činnosti v mesiaci 10/2014.

Konajúci súd tiež poukázal na svedecké výpovede, počas ktorých svedkovia potvrdili, že im zapájanie káblov na obnovu funkčnosti nešlo, pričom dôvodom bolo neoznačenie kabeláže, pričom išlo o dva neúspešné pokusy, z čoho je zrejmé, že proces trval dlhšie ako štyri dni, čo bol rozhodujúci argument žalobcu voči argumentácii žalovaného. Na druhej strane z výpovede svedka M. je zrejmé, že zásahom - čistením rack skrinky došlo k znefunkčneniu systému, keď tento uviedol, že oni sprevádzkovali diaľkové ovládania, tieto diaľkové ovládania fungovali pred čistením racku a na ich nefunkčnosť boli zavolaní, aby to sfunkčnili. Vada mala byť spôsobená tým, že pri odpájaní káblov za účelom čistenia dovtedy funkčného zariadenia, bola zanedbaná povinnosť riadne zaznamenať kabelážové pripojenie, v dôsledku čoho obnova pripojenia bola neúspešná a vyžadovala si nové označenie káblov. Išlo výlučne o opätovné sfunkčnenie systému tak, ako ho žalobca ako zhotoviteľ čistenia prevzal.

Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že primárne išlo o opätovné sfunkčnenie systému, ktorý sa stal nefunkčným, v súvislosti s čistením rack skrinky.

Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie NS ČR z 28. júla 2005 sp. zn. 32 Odo 95/2005, ako aj na rozsudok KS v Banskej Bystrici z 18. decembra 2013, sp. zn. 41 Cob 137/2013 a konštatoval, že žalobca nepreukázal svoj nárok na zaplatenie ceny za dielo, nakoľko nebola splnená podmienka podľa ust. § 554 Obchodného zákonníka, v súlade s ust. § 548 Obch. zák., a teda nebolo preukázané, že by

došlo k vykonaniu a odovzdaniu diela v rozsahu fakturovanej sumy, a to s ohľadom na rozpor v obsahu súpisu vykonaných prác, v rozpore s dojednaním ceny za dielo. Uvedeným nebola splnená zákonná podmienka pre priznanie nároku v prospech žalobcu.

Okresný súd Bratislava I preto žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 244 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci, keďže v spore mal plný úspech žalovaný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, s odôvodnením, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a taktiež rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaateľ ďalej uviedol, že žalovaný si od žalobcu objednal vyčistenie racku. Objednávka bola vybavená, práce boli riadne vykonané a odmena za prácu bola vyplatená. Tieto práce nie sú predmetom sporu.

Následne si však žalovaný objednal ďalšie práce, nesúvisiace s predchádzajúcimi úkonmi. Išlo o zapojenie AV techniky v obývačke, nakoľko táto bola rozobraná v dôsledku rekonštrukcie domu žalovaného. Tieto práce nemali žiadny súvis s čistením racku, išlo o osobitnú objednávku žalovaného na zapojenie AV techniky v inej časti domu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na montážny list, ktorý žalovaný podpísal, a následne mu bola vystavená fa č. XXXXXXXX, ktorá je predmetom sporu.

Žalobca zdôraznil, že žalovaný až do začiatku súdneho sporu žiadnym spôsobom nenamietal druh a rozsah vykonaných prác, okrem iného má žalobca za to, že vyššie uvedené bolo celkom jednoznačne preukázané aj vylúčením svedkov, ktorí potvrdili všetky skutočnosti, uvádzané v žalobe.

Žalobca opakovane uviedol, že vykonal pre žalovaného len činnosť vyčistenia racku a následne, na základe samostatnej objednávky a odsúhlasenej cenovej ponuky, zapojenia AV techniky, a zapojenia a označenia kabeľáže. Tvrdenie, že finálnu opravu musela zabezpečiť spoločnosť ABB, sa podľa jeho názoru nezakladá na pravde. Žalobca zapojil všetky zariadenia do funkčného stavu, t.j. rack vyčistil a zapojil do pôvodného stavu.

Žalobca osobitne poukázal na výpoveď svedka, R.. M. M., ktorý uviedol: „že oni ani neopravovali, ani nezapájali AV techniku, ich činnosť smerovala skôr k systémovému riadeniu a ovládaniu, ktorý však nadväzuje na funkčnosť racku, a teda ich činnosť u žalovaného spočívala v sfunkčnení ovládania a riadenia techniky. Nevedel sa vyjadriť, kto opravil alebo sfunkčnil daný systém, ich firma riešila len časť, týkajúcu sa ovládania a riadenia.“

Žalobca zastáva názor, že z predmetného vyjadrenia svedka je evidentné, že žalobca vykonával pre žalovaného odlišné činnosti, ako následne vykonávala spoločnosť ABB.

V závere svojho odvolania žalobca argumentoval tým, že jeho spolupráca so žalovaným prebiehala v prvej aj v druhej etape na základe ústnej dohody o rozsahu prác a na základe odsúhlasenej cenovej ponuky.

Žalobca podčiarkol, že zo strany žalovaného (pravdepodobne mal na mysli žalobcu) bolo listinnými dôkazmi a výpoveďami svedkov preukázané, že došlo k riadnemu vykonaniu a odovzdaniu diela, a to na základe objednávky žalovaného, pričom fakturovaná suma, ktorá je zo strany žalobcu uplatňovaná v predmetnom konaní, odráža výlučne vykonané práce a dodaný materiál.

Vzhľadom na uvedené odvolaateľ žiadal, aby Krajský súd v Bratislave zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie - rozsudok č.k. 28Cb/79/2016 zo dňa 25.9.2017 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, tento považuje za správny, vychádzajúci z výsledkov dokazovania, vykonaného v priebehu konania.

Zdôraznil, že u žalobcu si nikdy neobjednal žiadne práce navyše, tak ako toto opakovane i v podanom odvolaní tvrdí žalobca, žalovaný si u žalobcu objednal výlučne vyčistenie skrinky rack.

Následne z dôvodu, že po vyčistení racku systém žalovaného (napr. sieťové zásuvky, ovládače a pod.) nefungoval správne (tak, ako to bolo do okamihu čistenia skrinky rack), žiadal o nápravu, čím reklamoval práce, vykonané zo strany žalobcu. Na základe reklamácie žalovaného sa zamestnanci žalobcu opätovne, dokonca dvakrát, dostavili k žalovanému, za účelom uvedenia systému do pôvodného stavu. Práve záznamom z týchto dvoch návštev sú montážne listy, na ktoré poukazuje žalobca. Ako uviedol žalovaný vo svojej výpovedi, problém podľa jeho názoru, vznikol tak, že pred čistením skrinky rack si pracovníci žalobcu odpojili káble, tieto ale dostatočne neoznačili, a následne ich nevedeli zapojiť do pôvodného stavu.

Podľa názoru žalobcu, tvrdené skutočnosti potvrdzuje i výpoveď svedka R.. M. M., ktorý na otázku súdu, či má vedomosť o tom, že po ich činnosti (poznámka: činnosti zamestnancov žalobcu) u žalovaného,

bolo všetko v stave funkčnosti ako pred čistením racku, svedok uviedol: „Oni (spoločnosť ABB, s.r.o.) sprevádzkovali diaľkové ovládania, tieto diaľkové ovládania fungovali pred čistením racku a na ich nefunkčnosť boli zavolaní, aby to sfunkčnili.“ Ten istý svedok zároveň ďalej na otázku súdu, či môže povedať, že ak by nedošlo k čisteniu racku, by všetko fungovalo aj ďalej, jednoznačne odpovedal: „áno“. Podľa názoru žalovaného je tak absolútne nesporné, že pred čistením racku, vykonávaným zo strany žalobcu, systém žalovaného riadne fungoval, po jeho vyčistení systém žalovaného prestal fungovať, v prípade, ak by zo strany žalobcu nedošlo k čisteniu racku, systém žalovaného by fungoval bez väd. Žalovaný zdôraznil, že tak, ako konštatoval aj súd prvej inštancie, žalobca v konaní nepreukázal, že by zo strany žalovaného došlo k objednaní akýchkoľvek prác navyše. Žalobca nepredložil žiadnu projektovú dokumentáciu o údajnom zameraní kabeláže, nepredložil odovzdávací a preberací protokol, z ktorého by vyplynulo, že by dielo zhotovené na základe údajnej objednávky na práce navyše akýmkoľvek spôsobom odovzdal.

Rovnako zdôraznil, že žalobca v konaní absolútne nepreukázal dohodu o cene údajne zhotoveného diela, resp. dohodu o spôsobe jej určenia. Žalobca v konaní nepreukázal akceptáciu dohody o cene za práce navyše (ich objednanie žalovaný v celom rozsahu popiera) zo strany žalovaného, a teda žalobca absolútne nepreukázal odsúhlasenú cenu diela.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, žalovaný zastáva názor, že právny záver súdu prvej inštancie vyslovený v rozsudku, je v celom rozsahu správny. Odôvodnenie konajúceho súdu je dostatočne vyčerpávajúce, kedy sa súd v tomto konaní vysporiadal so všetkými námietkami predloženými stranami sporu v priebehu konania.

Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava I potvrdil v celom rozsahu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

4. Následne bolo súdu prvej inštancie doručené podanie priamo zo strany žalobcu, v ktorom tento podrobne opísal súhrn okolností, ktoré viedli k vzniku vzťahu medzi stranami sporu. V závere zdôraznil, že mu nejde o nič iné, len o spravodlivosť (nakoľko nejde o veľké peniaze).

5. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 10.1.2018 zaujal písomné stanovisko žalobca, ktorý uviedol, že zastáva názor, že žalobca na základe vykonaného dokazovania osvedčil právny nárok na zaplatenie uplatneného peňažného nároku.

Opätovne poukázal na to, že na spravodlivé a zákonné posúdenie predmetného sporu je nepochybne potrebné ozrejmiť technickú podstatu vykonaných prác.

Rovnako opakovane poukázal na výpoveď svedka R.. M. M., z ktorej, podľa neho vyplýva, že spoločnosť ABB nerealizovala práce, ktoré mali byť reklamované zo strany žalovaného. Tvrdenie žalovaného ohľadom toho, že musel objednať spoločnosť ABB, aby napravila škody spôsobené žalobcom, resp. aby vykonala práce namiesto neho, sú nepravdivé.

Žalobca zopakoval, že zo strany žalovaného (zrejme opäť omylom nesprávne uvedené, správne malo byť žalobcu) bolo listinnými dôkazmi a výpoveďami svedkov preukázané, že došlo k riadnemu vykonaniu a odovzdaniu diela, a to na základe objednávky žalovaného, pričom fakturovaná suma, ktorá je zo strany žalobcu uplatňovaná v predmetnom konaní, odráža výlučne vykonané práce a dodaný materiál. Žalobca má preto za to, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil otázku vzniku nároku žalobcu na zaplatenie ceny za dielo. Žalobca zotrval na svojej žiadosti, aby Krajský súd v Bratislave zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie - rozsudku zo dňa 25.9.2017, č.k. 28Cb/79/2016 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Ďalšie vyjadrenia v predmetnej veci neboli podané.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/), prejednal vec podľa § 379 a podľa § 380 CSP bez nariadenia pojednávania, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného ako aj ďalšími podaniami, súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

8. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalobca neargumentuje žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu

alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva, a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

9. V konaní bolo preukázané, že medzi stranami sporu bol založený vzťah obchodno-právnej povahy, podriadený právnej úprave zmluvy o dielo, ktorý vznikol na základe ústnej objednávky o vykonaní montáže v priebehu mesiaca október 2014. Uvedené práce boli vykonané, zo strany žalovaného boli zaplatené, a táto činnosť sporná nebola.

Predmetom sporu je zaplatenie odmeny za následne vykonanú činnosť zo strany žalobcu, ktorú žalovaný popiera.

Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by si žalovaný u neho objednal akékoľvek práce navyše, žalovanému nepredložil žiadnu dokumentáciu o údajnom zameraní kabeláže, nepredložil odovzdávací a preberací protokol, z ktorého by vyplývalo, že vykonal práce pre žalovaného na základe akejkoľvek ďalšej objednávky.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nepreukázal svoj nárok na zaplatenie ceny za dielo, nakoľko nebola splnená podmienka podľa ustanovenia § 544 Obchodného zákonníka, v súlade s ust. § 548 Obch. zák., a teda nebolo preukázané, že by došlo k vykonaniu a odovzdaniu diela v rozsahu fakturovanej sumy, a to s ohľadom na rozpor v obsahu súpisu vykonaných prác, v rozpore s dojednaním ceny za dielo.

10. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v civilnom procese platí tzv. prejednávací zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce, je tak výlučne vecou žalobcu a žalovaného, a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Úspech v konaní je možný len za náležitej podpory legitímnosti nároku prostredníctvom dôkazov, ktoré strany predložia. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia a nepreukážu, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Predmetné konanie je založené na zásade kontradiktórnosti, a jeho výsledok závisí na iniciatíve sporových strán a ich aktivite v konaní, tzn. v kvalite predložených dôkazov a v kvalite ich procesnej aktivity. Za výsledok konania sú zodpovedné výhradne sporové strany.

11. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca dostatočne nepreukázal vykonanie diela v časti vykonania navyšeprác.

Žalobca dostatočne nepreukázal, že pre žalovaného nevykonal len činnosť vyčistenia racku, a práce s tým spojené, ale podľa jeho tvrdenia, že následne, na základe samostatnej objednávky a odsúhlasenej cenovej ponuky zapojenia AV techniky a zamerania a označenie kabeláže vykonal aj tieto práce.

K argumentácii žalobcu, vzťahujúcej sa k výpovedi svedkov, zamestnancov žalobcu, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo 3577/2008, podľa ktorého pri dôkaze výpoveďou svedka musí súd vyhodnotiť vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, aký má svedok vzťah k účastníkom konania a k prejednávanej veci.

Súd prvej inštancie v bode 16. svojho rozsudku konštatoval, že svedkovia (zamestnanci žalobcu) potvrdili, že im zapájanie káblov na obnovu funkčnosti nešlo, pričom dôvodom bolo neoznačenie kabeláže. Svedkovia sami avizovali dva neúspešné pokusy. Naproti tomu z výpovede svedka p. M., ktorý nebol zamestnancom žalobcu ani žalovaného, je zrejmé, že na otázku súdu, či možno povedať, že ak by nedošlo k čisteniu racku, všetko by fungovalo aj ďalej, jednoznačne odpovedal, že áno.

12. K podaniu žalobcu, doloženému v odvolacom konaní, označenému ako „Oficiálne vyjadrenie firmy AV Integra, s.r.o.“, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 366 CSP - novoty v odvolacom konaní - podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nemohol na podanie žalobcu zo dňa 16.1.2018 prihliadať. Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že v kontradiktórnom konaní nehľadá materiálnu pravdu, ale spor posúdi tak, ako sa mu vec ustáli prostredníctvom dôkaznej aktivity oboch strán.

Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. júla 2018 sp. zn. IV. ÚS 142/2018 „... Vzhľadom na to, že Obchodný zákonník nestanovuje obligatórne písomnú formu zmluvy o dielo, je zodpovednosťou zmluvných strán (subjektov obchodno-právneho vzťahu), či sa slobodne rozhodnú pre ústnu formu zmluvy alebo písomnú formu zmluvy, pričom v tejto súvislosti musia znášať riziko dôkaznej núdze v prípadnom spore, ak sa rozhodli pre formu ústnu...“.

Nie je bez významu je skutočnosť, že žalobca argumentoval tvrdením, že sa jednalo o kamaráta ich dlhoročného kamaráta, a keďže prvú fázu uhradil, dôverovali mu a spravili ďalšie práce bez toho, aby ho zaťažovali dodatočnou byrokraciou, a teda písomnou objednávkou.

13. V zmysle zásady iura novit curia (práva pozná súd), ktorým je ovládané občianske súdne konanie, a podľa ktorého účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu, odvolací súd skúmal, či nedošlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu (aj keď žalovaný v priebehu konania dôrazne odmietal vykonanie navyše prác), odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru, podľa ktorej: „plnenie z titulu viac prác bez zmeny uzatvorenej zmluvy, nie je bezdôvodným obohatením objednávateľa na úkor zhotoviteľa, lebo v takomto prípade sa nenaplní žiadna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia, upraveného v § 451 a v § 454 Občianskeho zákonníka. Nejde o plnenia bez právneho dôvodu, ale o plnenie na základe zmluvy o dielo, u ktorej neboli splnené podmienky pre úhradu týchto prác...“.

14. Odvolací súd tiež dodáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 97/97).

15. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 145/2011 zo dňa 16.11.2011).

16. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 28Cb/79/2016-116 zo dňa 25.9.2017, v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešný žalovaný má voči žalobcovi právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).